

er af den opfattelse, at konkurrencefaktoren bør fastsættes til 1. Derfor ansøgte Forbundsregeringen om en forhøjelse af den anmeldte støtte og anmodede om, at faktoren blev ændret til 1. Kommissionen afslog ansøgningen og meddelte, at den ikke fandt anledning til at foretage den ønskede ændring.

Sagsøgeren gør med dette søgsmål gældende, at Kommissionen ved sin beslutning af 5. februar 2002 har tilsidesat kollegialitetsprincippet og begrundelsespligten, væsentlige formforskrifter og procedureforskrifter, ligesom Kommissionen har tilsidesat en bestemmelse til gennemførelse af EF-traktaten og misbrugt sit skøn.

Tilsidesættelsen af de væsentlige formforskrifter beror for det første på, at beslutningen er mangelfuld. Endvidere har Kommissionen misbrugt sit skøn, idet den har fejlfortolket de faktiske omstændigheder, den har lagt til grund, på en sådan måde, at den har omgået bestemmelserne om indledningen af en undersøgelsesprocedure, selv om den i det mindste skulle have gennemført en forundersøgelse. Dermed er der også sket tilsidesættelse af de i forordning nr. 659/1999 fastsatte procedurer og forskrifter, som skal sikre medlemsstaternes og sagsøgerens rettigheder. Sagsøgerens ret til kontradiktion er blevet begrænset.

Sagsøgeren har endvidere anført, at Kommissionen materielt ikke har overholdt eller i hvert fald fejlagtigt har anvendt rammebestemmelserne om multisektoral, regional støtte, og at Kommissionen har vurderet de faktiske omstændigheder, der skal lægges til grund, fejlagtigt, og ikke har skaffet sig fuldstændige oplysninger om dem. Dette viser sig navnlig derved, at Kommissionen ikke har overvejet muligheden for at ændre en godkendt støtte, uden at den skal tilbagekaldes.

Sagsøgeren har endelig anført, at der er tale om forskelsbehandling, da der i en tilsvarende beslutning vedrørende et andet støtteprojekt inden for den samme sektor kun blev taget korrekt hensyn til kapacitetsudnyttelsen i den berørte NACE-klasse, mens dette fejlagtigt ikke er sket med hensyn til den anfægtede beslutning.

Sag anlagt den 23. april 2002 af Travelex Global and Financial Services Limited og Interpayment Services Limited mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-131/02)

(2002/C 169/67)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 23. april 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De

Europæiske Fællesskaber af Travelex Global and Financial Services Limited og Interpayment Services Limited ved Claude Delcorde, advokatfirmaet Dechert Price & Price & Rhoads, London (Det Forenede Kongerige).

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- I henhold til artikel 288, stk. 2, EF tilpligtes Kommissionen at erstatte den skade, der er forvoldt sagsøgerne, ved at betale dem 25,5 mio. GBP.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er i det væsentlige de samme som i sag T-195/00, Thomas Cook og Interpayment Services mod Kommissionen (¹).

(¹) EFT C 302 af 21.10.2000, s. 24.

Sag anlagt den 25. april 2002 af Greencore Group plc mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-135/02)

(2002/C 169/68)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 25. april 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Greencore Group plc ved Alexander Böhlke fra Kemmler Rapp Böhlke, Bruxelles (Belgien).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning BUDG/C-2/RVT/49076 af 11. februar 2002 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter beslutningen om at afslå at betale renter af en del af den bøde, der blev pålagt Irish Sugar plc i en konkurrencesag. Sagsøgeren har henvist til, at som følge af